నీవెవరు?

శంఖువరం సరోజా సింధూరి

"ఎవరు నువ్వు?"

"మనిషిని"

"మనిషివే. కానీ ఏ రకం మనిషివి?"

"మంచి మనిషినే. నాది చాలా జాలి గుండె అని చిన్నప్పుడే మా బామ్మ గుడ్ సర్టిఫికెట్ ఇచ్చింది."

"చాలు. పొగడుకోకు. నేవడిగేది ఆ విషయం కాదు. మనుష్యుల్లో చాలారకాల మనస్తత్వాలుంటాయి. ఐ వాంట్ టు నో యువర్ మెంటాలిటీ."

"ఓహో. కాస్తవివరంగా చెప్పు."

"నువ్వెప్పుడైనా ఆప్టిమిజమ్, పెసిమిజమ్‌ల గురించి విన్నావా?" ఈ సృష్టియావత్తూ మేలు కొరకే ఉద్దేశింప బడినది" అనే వాదాన్ని 'ఆప్టిమిజమ్' అంటారు. ఈ వాదాన్ని అనుసరించి సర్వస్వాన్ని ఆనందంగా, ఆహ్లాదంగా పరిగణించి ప్రకృతిలో సంతోషంగా జీవించే మనిషిని 'ఆప్టిమిస్ట్' అంటారు."

"అలాగా. మరి పెసిమిస్ట్ అంటేనో?" ప్రభాకర్ అడిగాడు.

"అదే చెబుతున్నాను. 'ఈ జగత్తు సర్వము దుర్మార్గమునకు, చేటునకు అనుకూలముగా ఏర్పడినది' అన్న అభిప్రాయాన్ని పెసిమిజమ్ అంటారు. ఈ 'పెసిమిస్ట్' లున్నారు చూశావ్... వాళ్ళు ప్రకృతినిగానీ, మరే విషయాన్ని గానీ చీకటి కోనలలోంచి తప్ప వెలుగులో చూడలేరు. ఎప్పుడు కీడే ఎంచుతూ తమలో తామే దుఃఖపడుతుంటారు. వెరీ పిటియబుల్ పీపుల్."

"నువ్విదంతా చెబుతుంటే తెలుస్తోంది... మా బామ్మర్ది కూడా పెసిమిస్టేనని వాడెప్పుడూ ప్రతి విషయానికీ శకున పక్షిలా అపశకునం పలుకు తుంటాడనుకో. మొన్నటికి మొన్న మా అన్నయ్య కూతురు పెళ్లికని వాడూ నేనూ రైల్లో వెళుతున్నాం. వెనక్కి పోతున్న టెలిఫోన్ పోల్స్... అడవి చెట్లు... పుట్టలు చూసి నేను ఆనందిస్తుంటే వాడేమన్నాడో తెలుసా? 'బావా! ఈ ట్రైన్ తిన్నగా ఇలా పోతుందంటావా? ఒకవేళ కర్మబాగుండక పట్టాలు తప్పిగేటు కొట్టుకుంటే? అహ... అదికాదు ఒక్కసారేచస్తే పరవాలేదు. వెధవది ఏ కాలో, కన్నో పోతేనే నరకమవుతుంది జీవితం' అంటూ నిట్టూర్చడం మొదలెట్టాడు. నాకు నవ్వాలో ఏడవాలో అర్థం కాలేదనుకో. ఓహ్... హెల్ విత్ హిమ్."

"అయితే నీకు ఈ సిద్ధాంతాల గురించి బాగా అవగాహన అయిందను కుంటాను ఇంతకీ నువ్వు ఆప్టిమిస్ట్‌వి... అవునా?"

"అవునా ఏంటి? అవునంటే అవును" ఖచ్చితంగా అన్నాడు ప్రభాకర్.

"నీ కొక ఆసక్తి కరమైన విషయం చెబుతాను. సపోజ్... ఒక ఆప్టిమిస్ట్ అయిన భావుకుడు ఒక వస్తువును ప్రధానాంశంగా తీసుకుని వర్ణించాడనుకుందాం. తరువాత పెసిమిస్ట్ అయిన మరో భావుకుడు అదే వస్తువును గురించి తన ధోరణిలో తను వర్ణించాడను కొందాం. ఈ వర్ణనాల సారూప్యాలెలా వుంటాయో చెప్పగలవా?"

"ఏదో మామూలు విషయాలైతే చెప్పగలనేమో! వర్ణనలూ అవీ నా బుర్రకెలా తడతాయి? నీ కొస్తే చెప్పు వింటాను. వినటమంటేనాకు చాలయిష్టం."

"ఆల్‌రైట్. ప్రస్తుతం నా వద్దనాంశాలు మూడు. 1. ఆకాశం, 2. సాగరం, 3. రాత్రి."

ప్రభాకర్ శ్రద్ధగా వినసాగాడు.

* * *

1. ఆకాశం :

ఆప్టిమిస్ట్:— ఆకాశంలోకి చూశాను. ఓహ్! ఎంత అద్భుతంగా వుంది! నీలి ముఖమల్ మీద మేలి ముత్యాలు అద్దినట్టు....

ఏఅపూర్వ చిత్రకారుడో తన అద్వితీయమైన కుంచెను వెండిరంగులో ముంచి విశాలమైన కేన్వాస్ మీదకు విరజిమ్మితే... అవి నక్షత్రాలై మెరిసినట్టు...అబ్బ! ఎంతటి మధుర మనోహరభావన!

పెసిమిస్ట్:—ఆకాశంలోకి చూశాను. ఓహ్! ఎంత దైన్యంగా వుంది! నిబిడాంధకారంలో.. నిశ్శబ్దనిశీధిలో ఒంటరియై విలపిస్తున్నట్టు...

ఏ శోక దేవతో గుండెపగిలి ఏడుస్తున్నప్పుడు వాడి వత్తలైన ఆమె శిగ పూవులు రాలి చుక్కలై వెల వెల పోయినట్టు....

అబ్బ! ఎంతటి హృదయ విదారక వేదన!

2. సాగరం :

ఆప్టిమిస్ట్:— సాగరం... ఉత్తుంగా తరంగాలతో ఉరకులు వేస్తూ... పాల నురుగుల కెరటాల పూల చెరగులు చాస్తూ... నా పాదాలను దేవతలా నులవెచ్చని స్పర్శతో అభిషేకిస్తున్న వేళ నాకన్పించింది...

ఈ నీలి సంద్రంలో నేనొక నీటి బిందువునైనా చాలని... ఈవేల తరగల్లో నేనొక పాల నురుగునైనా అదే పదివేలు.

పెసిమిస్ట్:— సాగరం... ప్రళయభయంకర ఘోషతో గుండెలు బ్రద్దలు చేస్తూ... ఘోరమైన గాలిహోరులో వికృతంగా అలల చేతులు చాస్తూ... నా పాదాలను మృత్యువులా అతిచల్లని స్పర్శతో అభిమంత్రిస్తున్న వేళ నా కన్పించింది...

ఈ సముద్ర గర్భంలోని బడబాగ్ని బ్రద్దలై నన్ను తనలో ఇముడ్చుకుంటే ఎలాగని...

ఈ వేల అలలు కాలసర్పాలై నన్ను కాటేస్తే ఏంచెయ్యాలని.

3. రాత్రి..:

ఆప్టిమిస్ట్:— అర్ధరాత్రి. చటుక్కున మెలకువొచ్చింది. లేచి ఆరుబయట కొచ్చాను. చిరుగాలి నన్ను మెల్లగా తాకింది మేనుమైమరిచేలా.

నింగికన్నె వెండిగిన్నెతో వెన్నెల ముంచి అదేపనిగా ఒలకబోస్తుంటే...

ఆ వెన్నెల వానలో చిత్తుగా తడిసిన ప్రకృతి కాంత మత్తుగా సోలుతుంటే...

నిదురమత్తు వదిలిన కనుల రెప్పలు ఎత్తి సుదీర్ఘంగా చూశాను ఆ నిశ్శబ్ద నిశీధిలోకి.

దూరంగా కన్పిస్తున్న తోపుల్లో ఆకాశాన్నంటుతున్న యూకలిప్టస్ చెట్లు స్వర్గానికి వేసిన నిచ్చెనల్లా...

ఆ చెట్లమాటున దోబూచులాడేమిణుగురులు మెరుపు తీవేల్లా... బంగారు కణికెల్లా...

తళతళలాడుతూ... మిల మిల మెరుస్తూ...

ఓహ్! ఎంత అద్భుతంగా వుందీ యామిని!

తెరలు తెరలుగా వీస్తున్న చిరుగాలుల అలజళ్ళు... అలలు అలలుగా కదలుతున్న చిగురాకుల సవ్వళ్ళు...

ఏ అదృశ్య శక్తో ఆలపించే అమరగానంలా...

ఏ అమృతగాయనో పలికించే అద్భుత నాదంలా...

మురిపిస్తూ... మైమరిపిస్తూ...

ఓహ్! ఎంత అరుదైనదీ తమస్విని!

పెసిమిస్ట్:— అర్ధరాత్రి. చటుక్కున మెలకువొచ్చింది. లేచి ఆరుబయట కొచ్చాను. చల్లని గాలి నన్ను రివ్వున తాకింది ఏదో మంచు హస్తంలా.

నిశికన్నె కాటుకలాంటి వలువల్ని పదే పదే విసరుతుంటే... ఆ వస్త్రాలు ధరించిన ప్రకృతి కాంత విషాద వదనంతో శోకిస్తుంటే... భయంతో ముడుచు కున్న కనుల రెప్పలుబలవంతంగా విప్పిచూశాను ఆ నిర్జన నిశీధిలోకి.

దూరంగా కన్పిస్తున్న తోపుల్లో ఆకాశాన్నంటుతున్న యూకలిప్టస్ చెట్లు విరగబడి నవ్వుతున్న పెనుభూతాల్లా.. ఆ చెట్ల మాటున దోబూచులాడుతున్న మిణుగురులు కొరివిదయ్యాల్లా... అగ్నితలయాల్లా...

వెలిగి పోతూ... రగిలి పోతూ...

అబ్బ! ఎంత భీతావహంగా వుంది రాత్రి!

ఉండి ఉండి వినబడుతున్న కీచురాళ్ల రొదలు... ఇలకోళ్ళ సొదలు..

ఏ కరాళ కింకిణో ఆలపించే ఆర్తగీతంలా...

ఏ పిశాచి సమూహాల నోటినుండో వెలువడుతున్న వికృత రోదనలా...

అబ్బ! ఎంత అపశకునంగా తోస్తోందీ అనంతధాత్రి!

* * *

"వండ్రఫుల్. చాలా చక్కగావుంది నీ వర్ణన. కానీ.. ఒక సందేహం. అలా ఆప్టిమిస్ట్‌లు ఇలా పెసిమిస్ట్‌లు కాకుండా కొందరుంటారు. సపోజ్... ఎక్కడైనా యాక్సిడెంట్ జరినపుడు ఆ స్పాట్‌లో జనం మూగుతారు. ఆత్రంగా చూస్తుంటారు. వారిలో కొందరిని సరిగా గమనిస్తే వాళ్ల చూపుల్లో, ముఖభావాల్లో ఎటువంటి బాధగాని జాలిగాని కనిపించదు. ఒక వింత దృశ్యాన్ని చూస్తున్నామన్న ఆనందం, ఒక రకమైన ఉత్సాహం వారిలో చూడవచ్చు. అంటే... అందరూ అలాగ వుంటారని కాదు. మరి వీళ్లనేమనాలి?"

"అలాంటి మనస్తత్వాన్ని శాడిజంతో పోల్చవచ్చు. వీళ్లలో ఎక్కడో అంతరాంతరాల్లో అలాటి క్రూయల్ భావాలు అణిగి వుంటాయి. సమయాన్ని బట్టి అవి బయటకు ప్రదర్శిత మవుతుంటాయి. నీకో ఉదాహరణ చెబుతాను. రోమ్ నగరం తగలబడి పోతుంటే నీరో చక్రవర్తి తన సౌధోపరి భాగాన నిలబడి ఆకాశాన్నందు కోవాలని నాల్కలు చాపుతున్న అగ్నిజ్వాలలను చూసి తన్మయుడై "ఓహో.. ఏమి అందం!" అని వర్ణించటం మొదలెట్టాడట. ఆ మంటల మధ్య చిక్కుకున్న ప్రజల హాహా కారాలు, ఆర్తనాదాలు అతని వీనులకు అద్భుత సంగీతంలా వినిపించాయట. అస్వాభావిక శాడి జానికి మరీ దగ్గరగా వుంది కదూ! చాలామంది భర్తలు తమ భార్యల్ని భయంకరంగా హింసిస్తూ మానసికానందం పొందుతుంటారు. వీళ్లు భయంకరమైన శాడిస్టులు."

"వాళ్లు స్వభావసిద్ధంగానే అలాపుడతారంటావా?" ప్రభాకర్ సందేహంగా అన్నాడు.

"కొందరు పుట్టుకతోనే శాడిస్టులుగా పుడతారు. కొందరు మాత్రం ఏదైనా భయంకర అనుభవంతోనో, పరిసరాల ప్రభావం వల్లనో ఇలాగ మార వచ్చు. ఇప్పుడు హంతకులనే తీసుకుందాం. ఎవరైనా ఒక హంతకుడికి మరణ దండన విధించే ముందు అతన్ని మెడికల్ చెకప్ చేస్తారు. వాడు నిజంగా నేరస్థుడా లేక అతని పుట్టుకలోనే అతను శాడిస్టా అనేది నిర్ణయిస్తారు. అతని జీన్స్‌లో స్వభావ సిద్ధంగానే శాడిజం లక్షణాలుంటే అతనికి కొద్దిగా శిక్షతగ్గవచ్చు. అది అతని తప్పుకాదుగదా! భగవంతుడిదే ఆ తప్పు."

"కొందరెందుకు మాటమాటకీ మండిపడుతూ చిరుబురు లాడుతుంటారు. ఎవర్ని చూసినా ద్వేషంతో రగిలి పోతుంటారు. ఇదేం మనస్తత్వమో బాబూ!" ప్రభాకర్ కాస్త విస్తుపోతువ్వట్టు చూశాడు.

"అలాంటి వాళ్లను సినిక్స్ అంటారు. సినిక్ అంటే మనుష్యద్వేషి అనీ ఆ పద్ధతిని సినిసిజమ్

కొందరు పుట్టుకతోనే శాడిస్టులుగా పుడతారు. కొందరు మాత్రం ఏదైనా భయంకర అనుభవంతోనో, పరిసరాల ప్రభావంవలనో ఇలాగ మారవచ్చు. ఇప్పుడు హంతకులనే తీసుకుందాం. ఎవరైనా ఒక హంతకుడికి మరణ దండన విధించే ముందు అతన్ని మెడికల్ చెకప్ చేస్తారు. నేరస్థుడా లేక పుట్టుకతోనే శాడిస్టా అనేది నిర్ణయిస్తారు......!

అనీ అంటూరు.''

''అలాగా. అయితే...'' ప్రభాకర్ మాట పూర్తి చెయ్యనేలేదు... ఇంతలోనే 'దబ్' మన్న శబ్దం... వెనువెంటనే బిగ్గరగా నవ్వు వినిపించాయి. ప్రభాకర్ ఉలికి పడి పెరటి వైపు వెళ్లాడు.

పక్కింటావిడ రాధ కాలుతప్పగొట్టుకుని పడినట్టుంది. ప్రభాకర్ సతీమణి అక్కడేదో జోక్ పేలినట్టు పడీపడీ నవ్వుతోంది. రాధ ఇన్‌సల్టుగా లేవలేక లేచి ఇంట్లో కెళుతోంది.

''అదేంటి శ్యామలా! పాపం ఆవిడ పడితే లేవ నెత్తక పోగా అలాగ నవ్వుతున్నావ్! ఆవిడేమనుకుంటుంది?'' ప్రభాకర్ మందలింపుగా అన్నాడు.

''చాల్లెండి సంబడం. ఎవరైనా పడితే నవ్వురాక ఏడుపొస్తుందేమిటి? ఎద్దంత మనిషి దభీల్న పడేసరికి పొట్ట చెక్కలైందనుకోండి'' ఇంకా నవ్వుతూనే వుంది శ్యామల.

ప్రభాకర్ నిట్టూర్చాడు. శ్యామలెప్పుడూ అంతే. ఎవరైనా పడితే ఇంగితమనేది లేకుండా నవ్వేస్తుంది. శ్యామలేనా? చాలామంది అంతే. ఎందుకలా చేస్తారో అర్థం కాదు.

''ఏమిటంత దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారు? అలా బయటకెళితే కాస్తకరివేపాకు కొనుక్కురండి. దాని చేతులు విరగ... ఆ రాధకేమొచ్చి పోతుందో గాని, పెరట్లో చెట్టుకదాని ఒకరెమ్మ కరివేపాకు అడిగాను. ఓయబ్బో! దీని నీల్గుడు పాడుగానూ... 'చిన్నమొక్క కదండీ... రెమ్మలు తుంచను' అని ఎంత నిక్కచ్చిగా చెప్పింది! అందుకే దేవుడు బాగా బుద్ధిచెప్పాడు. నన్నలా అన్నదో లేదో అలాగే గుమ్మంతట్టుకు విరగబడింది. కాలో చెయ్యో విరిగితే మరీ బావుండేది.''

శ్యామల ధోరణికి నాకు పిచ్చెక్కిపోతోంది. ''శ్యామలా! మరీ అంత ఇదిగా మాటాడకు. రాధగారి కరివేపాకు మొక్క చాలా లేతది. ఇంతా అదినాటి ఓ నెలేమో. నాలుగు రెమ్మలు కూడా లేవుదానికి. ఎవరైనా ఎలాతుంచుతారు?'' కోపంగా అన్నాడు.

''ఓయబ్బో! వకాల్తా పుచ్చుకున్నారు దానితరువున... ఏమిచ్చిందేమిటి ఫీజు? అయినా ఇన్నేళ్ళ జీవితంలో మీరెప్పుడు నామాటకు విలువ నిచ్చారు కనుక. అంతా నాఖర్మలెండి. ఏనాడో నాముఖాన వ్రాసుండి మీ పెళ్లాన్నయ్యాను. ఇంతకీ మా అమ్మానాన్నాకు లేదు బుద్ధి. కాస్త కట్నానికి కక్కుర్తిపడి తక్కువ ధర అంటూ మీకు కట్టబెట్టారు. వాళ్లకేం పోయే కాలమో మరి. ఆ కాఫీ తాగండి... చల్లారి చచ్చినట్టున్నయ్.''

శ్యామలస్వరం ఇంజెన్ రొదలా హోరుమంటోంది.

మాటాడ కుండా కప్పతీసుకున్నాను. ''కాఫీ. మరీ పల్చగా వున్నయ్'' సిప్ చేస్తూ నోరు జారాను.

''వాడెప్పుడు చస్తాడోగాని... ఆ పాలవాడు నాప్రాణం తీస్తున్నాడు. అవి పాలో... నీళ్లో తేల్చుకోలేక చస్తున్నాను. అదేమి నీళ్ళుకలపడం! మరి వాడి బ్రతుకెన్నడు నీట గలిసి పోతుందో. మొన్నొగేదె చచ్చింది కూడాను. అయినా బుద్ధి

శాంతమైన చావు

అవసాన దశలో భర్త మంచం దగ్గర చేరింది రచయిత్రి రంగమ్మ.

"ఈ బాధ భరించలేకున్నాను. గుండెల్లోంచి లావా పొంగి పొరలుతోంది. ఆకాశంలో కారుమబ్బులు కమ్మినట్లుంది. వెన్నెల మాసి పోయిన బంగారు పళ్ళెంలా వుంది నా భవిష్యత్తు..."

"రామచంద్రా? మహాప్రభో... నన్ను ఇప్పుడైనా కాస్త ప్రశాంతంగా చచ్చేవరం ప్రసాదించు తండ్రీ?" చేతులు జోడించాడు భర్త.

—ఉత్పల వరదరాజా (పొన్నూరు).

రాదు. వీడి తాడు తెగ... వీడి కాష్ఠం కాల."

ఖాళీ కప్పు విసురుగా పెట్టేసి త్వరత్వరగా వెనక్కి తిరిగాను ఆ వాక్ప్రవాహానికి దూరంగా పారిపోదామని. ఇంతలో వచ్చారు బాబిగాడు, చంటితల్లి స్కూలు నుంచి. బాబిగాడి బట్టల నిండా మురికి నీళ్ళ చింది వున్నాయి.

"నీకేం మాయరోగంరా కుంకా! అయ్యో! అయ్యో! ఇదేంటి ఈ అవతారం! చేసే దాన్ని నేనొకత్తెను వున్నానుగా బ్రతికి. ఒరే బాబీ ఎక్కడిదిరా ఈ బురదంతా?"

"మరే..మరేమో.. ఎవరో సైకిల్ వాడు స్పీడుగా పోతుంటే రోడ్డుమీద నీళ్ళ అన్నయ్య బట్టల మీద పడ్డాయి." చంటీ తల్లి నంగి నంగిగా అంది.

"వాడి స్పీడు తగలడిపోను. అసలు వాడు ఇంటిదాకా ఏం పోతాడ్లే. మధ్యలోనే దేనికిందో పడకపోడు. నేనన్నానంటే అది జరిగి తీరుతుంది. నాకు ద్రోహం చేసిన వాళ్ళు ఎప్పటికీ బాగుపడరు."

క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా రాకెట్ వేగంతో దూసుకొచ్చాను ఇవతలకు.

"ఏం చెబుతున్నాను... సినిసిజం గురించి కదూ! ఫరెగ్జాంపుల్..."

"ఒద్దు బాబూ ఒద్దు. నా భార్యను మించిన సినిక్ ఇంకో రుంటారనుకోను.నాకు సినిసిజమ్ గురించి బ్రహ్మాండంగా అర్థమైంది. కావాలంటే పరీక్షపెట్టు. ఫస్టు మార్కు తెచ్చుకుంటాను."

"అయితే మరి నేనిక వస్తాను."

"మంచిది. కానీ... ఒక్క సందేహం. ఇన్ని ఇజమ్‌ల గురించి చెప్పావు ఇంతకీ నువ్వెవరు? నీ ఇజమ్ ఏమిటి?"

"పిచ్చి వాడా! నన్నే గుర్తించలేదా? నాకు ఒక గుణమంటూలేదు. ఒక రకానికి చెందను. అన్నిరకాల మనుషుల్ని... వారి వింత వింత గుణాల్ని, పచ్చని ప్రకృతినీ, ఎండిన బీళ్ళనీ, ఉప్పొంగే సముద్రాన్నీ, అంతులేని ఆకాశాన్నీ... నా సందిట్లో పొదువు కుని నిశ్చలంగా సాగిపోయే అనంతవిశ్వాన్ని... విశాల ప్రపంచాన్ని."

* * *

ప్రియ చదువరీ!

మనుష్యుల్లో విధాలను, మనసుల్లో బేధాలను తెలుసుకున్నావుగా! మరి నువ్వేరకం మనిషివి? నీదెలాంటి మనసు? తెలుసు కోవాలనుంది... చెబుతావా నీవెవరివో?

శాడిస్టువా? అమ్మబాబోయ్!

సినిక్‌వా? వాటెవర్ యుమే థింక్... ఐ హేట్‌యు. పోనీ పెసిమిస్ట్‌వా? ప్చ్... పాపం.

మరి ఆప్టిమిస్ట్‌వా? ఓహ్... గ్లాడ్ టు మీట్‌యు.

హర్ష ధ్వానాలు

చర్చిల్‌కి ఒక విచిత్రమైన అలవాటు వుండేది.

ఎంత పెద్ద ఉపన్యాసమైనా తనే స్వయంగా రాసుకునే వాడు. ఇంట్లో అద్దం ముందు రిహార్సల్ వేసుకునే వాడు. స్టేజి మీద అక్షరం పొల్లు పోకుండా గడగడా మాట్లాడే వాడు.

ముందుగానే ఉపన్యాస ప్రతిని పత్రికలకు అంద జేసే-డు. వాటిలో అక్కడక్కడ 'ప్రేక్షకుల హర్షధ్వానాలు' అని వుండేవి.

గమ్మత్తు ఏమిటంటే అక్కడ తప్పకుండా చప్పట్లు పడేవట..

— డి. సత్యమూర్తి

వివాహ సంబంధములు

వివాహ సంబంధముల గురించి మీ కాలాన్ని, ధనాన్ని వృధా చేయనవసరం లేదు. అన్ని కులముల వారికి, అన్ని వయసుల వారికి మావద్ద తగిన సంబంధములు వున్నవి. ఒక నెల వ్యవధిలో సంబంధములు కుదర్చగలము. బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులు, క్షత్రియులు, కమ్మ, రెడ్డి, కాపు మొదలగు అన్ని కులముల వారికి మావద్ద ఏజంట్లు పని చేయుచున్నారు. మీ పూర్తి వివరములతో పాటు, స్వయంగా కాని స్వంత అడ్రసుగల స్టాంపు కవరుతో గాని సంప్రదించండి.

భారతీయ వివాహ కేంద్రం

26–4–5, జ్ఞానోలివ్ వీధి,
గాంధీనగరం, విజయవాడ –3.

N.B. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని అన్ని పట్టణములలో ఏజంట్లు కావలెను.

నూతన యవ్వనం పొందండి!

జీవితములో పోగొట్టుకున్న యవ్వనము, నరముల బలమును తిరిగి పొందుటకు ఇతర చికిత్సలవలన ప్రయోజనము పొందక విసుగు చెందినవారు సంపూర్ణ సుఖము పొందు చున్నారు!

భారత ఆయుర్వేద వైద్యములో నిపుణత పొందిన

కవిరాజ్
డా॥ డి. హనుమంతరావు

మహంకాళి వీధి, సికిందరాబాదు. (GOVT REGD.)
సలహా ఫీజు 10॥ రూ. * మందుల ఖర్చులు ప్రత్యేకం.
సంప్రదించు వేళలు:
ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు పగలు 3 నుండి 7 వరకు.
ఆదివారం: ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు.

శాస్త్రీయమైన ఆయుర్వేద పద్ధతులతో చికిత్స చేయబడును